

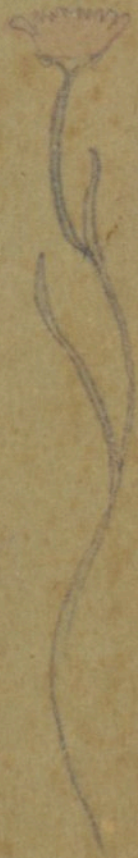
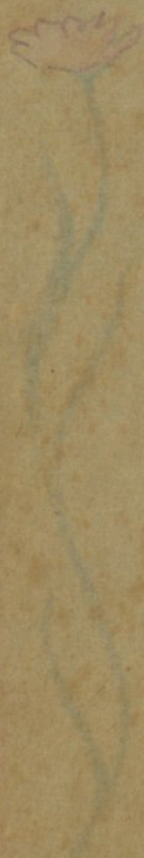
STUDIJSKA KNJIZNICA  
NOVO MESTO

Ms 1312

# ZARJA



512



PROSVETA  
NOVOMESTO MAJ - 1924 -

Lokucinski, Lajp, morajo biti le stari  
"Kovete": Pripadke spoznavajo vsi stari  
veterani, Lajp "veterani".

Ostali, Lajp:

Podobni: Ljiljan Fran

Pojnik: Godec Ivan

Urednik: Horvath Marija

Gojina, Jaka

Urednik: Godec Ivan

Štampiljski: Ljiljan Fran

Urednik: Gojina Jaka. — Pripadke: Horvath Ivan

Na stovili, Jane 5. str.



D 1946/69.5

Ms 13 pt. 2

Videti.

## c Moje svetlišče.

Moje svetlišče je pravi svet, pred Mrazjem mi je  
uzgas, mi lahko pihajo v oči veter. Svet je na steni  
ku je svetel.

A ko mislim na te stvari, ob tihih večerih po  
teko nočno, se splavim v svetlišče, pa se sbojim  
svojih oči, sbojim se samega sebe in stvari.

Pridi, deca, pridi, moj bog!

Ogled te bom s tebe svoje ljubezni in te  
postavit na svet. In tvoj svet bo svetel in  
svet je bo svetel in nove si vboje.

Pridi, o deca, pridi, moj bog!

Uka čiščenja.

Prva, oči tvoje pomladavsko ogrejejo in  
pomladava bo duša moja.

In ko pride prva jutranja svetloba na  
tvoje oči, poslušaj, na vta jutranjo, molite o  
leu nih vi pres.

Moli kakor bodo oči molile, da ne  
pooči gospod svojega masčevanja v deji  
kriča, v bližku ali rdečemu zakodu neba!

Prva, hiti; ogreji se, uka čiščenja se bliža.



## Peseem v pesmu.

pacovščina moji se us rajeni, umirajoči ljubavi.

Rad bi, da bi bila radujca pesemu moje  
umirajoči ljubavi, pesemu laboda, ki ki Ti  
rastegala ore. ---

Toda rini, da bo pesemu moje umirajoči  
jubavi te raduji, rategnjevi kikiriki, umi:  
rajočega petelina. ---

Vidiu Te, Ti ve Presencu omejso mi ra,  
ničjivo gledas na te veste porojci e v meki,  
mi uri. ---

Ljubiti Te ne morem, ker se nisem obcu,  
tib ljubavi. Ljubavu poruam te is pes mi in  
romant ---

Vem: skicita se dve človeški bitji, uige.  
ta se dve ore, ujaueta se dva pogleda, dve  
ustni se skicita v goreči poljub. ni —, kaj

ki. Ti govoriš o temi ----

Meu je ljubica nepristojno sučelice.

Moja ljubica pa umica o meu, ko si,  
vnu o uzi.

1. meo.

### Ljubica.

Ljubica je, sivele, neul važo in ab.  
etala pekažimo o tajinstvenim sište  
njeu, pečirajiceju stavešva, da je bita tako  
kca na ni blazica, da bi ilouek pošte  
nit pred ujo, da izgnit i si, ni razvajal.---

Kuvislil bi se o blašice temočke, ki jih  
je de sišet, morata o resnici, morata, me,  
mo o sauzih.

Ljubica, o stano, ili kusici,  
je, notela, na klopice, stave, vireta re,  
uu, eke je mieta oklaizene i me,  
litvi, ce, o rezene i

podobni Krista, ki je edini krasil svetonosno  
zibo. Iva, molila je sveta, na njenej obzoru  
je bila razlita rjalost, ki je razjedala srce, in  
plakala je tik, neslišen jok.

Spjune misli so se ozvala v ono ura,  
ko so bili se vsi njene živni in je s veselo  
glejala fukke obzoru stek, gledala mora-  
vita. Toda misli so rasi veslja in sa uji,  
mi je prista rjalost v ubogo materino srce.

Kalostvo so peti vrški vovcevi, uboga  
reva je celotne stopala na ekaviji, mi spre-  
mita zadnjeja očesa k grobu. Krala smrti  
je ugubila moria in tri obroke in sedaj je  
ostala sama, na svetlo ravisti in kudo "ie."

Ugubila svet in moria je postarala  
uboga reva se boji. Lica se je magubilo, lasi  
je osiveli. in ugubila je se razloje telesne moči.  
Sedaj je sile prar sporuala, kako se puščena

je svoj svet, ko nima nikogar, da bi razujó skrbelo, se je spominjal in plakal, ko boó ona peó, vala v hladni reuóí.

Tako je stara, onemogla in razpuóena od ljudi, samovala v svoji zadukli kočí. Karu postelje, miró in omare ni imela, nobene hióne opreme, vse kaj óó je re bila prodala, da si je kupila najpotrebnejóih kirúenskik potreb, óára

Vse, mesecínik misli in spominó, je re, no reóila - smet. Óó se je ustasila, ko je sto, póta pred sejo in ji pogledala v reó, vóój v reó je sporeóal reó teóó svojoó nesreóe, ga kirúenó.

Óó edóó kirúovala po svojóó in, tudi uóó se reóó reóó v reóóó reóóó.



Pikiri.

## Peseu veteor.

Ali greuo se dolee nasej  
se pata nasio se etolgeo  
paxed narmi gee tiki pakej  
moë nasia se te ga darglea.

Ali pojeuo pesmi o poziki  
mi se boriuo o deresei  
moë nasia o kare jik.  
„Koj mac se narm tuji bolati?“

Kiuo okiu mi veistruuo  
pakej nega uasig, cudo mar,  
do du se vase se stiskejo  
poteu bole nega bojea.

In kadar mornarji plovejo  
polni upanja in svet  
nad vse se prekruliso  
jih varuje v nesreči preproct.

Ki svigamo mimo vaših koč  
mi srečo vašo varigamo,  
zgorne presni pozoč  
kardore v vas dihanje.

Ki greva se daleč, nocoj  
se pota naša so daleča  
od naših žel, ne teče nikdar svoj  
in nikdar našo noga ni teudua.

## Sonet.

V Jeruzalemu, kjer viselje med netom in zerdjo  
 ali v sveti Rim, kjer cuderiv je mnogo bilo  
 in kjer kri so postivali mučeniško,  
 da se priduje mi čulje, gde nasé ljudstvo.

Pa vidli svete stene palestinske,  
 kjer sveto ljudstvo je žvelo  
 da mesto mrtvo - katakombe rimske  
 bi v naučujočem častilo.

Naj druge vlecé v Rim in Palestino  
 najiaste v Lurdu si Marijo  
 če srečo najolemu v Teu.

Čar sreču seu, čó rje oblije seeu  
 ni druge s eč si čelét ne seu,  
 kot, če bi srečjeuo me v ljubilo.

Prometkeus.

Akcačekovski klub „Zvezdara Zvezdici“

18. junija 1908 je imel v Ljubljani v dvorani  
beluici mladi študenti, več mescev je prebil  
v tej beluici, v tolekih je bil 2 leti, a dokaj je za,  
ist radi prevelikega napora in večinega  
remanja kruzja vručati kri, zaradije stui  
ex mu grevite usmiguje sestre v uerija  
mi, ista ga v rijo se v radu jih vidi hja jih  
is beluice, ce se ne izpove; v ope mi nje  
se je prvi usje svoje cevšeni svojega beku,  
ga v četr in mu postelj radu je jedje,  
ro 20 h.

Tedem stui nista se je ustila na Reki  
prva seja novega konvencijskega kluba,  
ki si je nastel ime svojega vecnika, nepo,  
abguzje Zvezdara Zvezdici. Ta klub  
je imel tedaj šest članov, a kje je temu

so skleuiti, da ustanove abnalfabetski tečaj.  
In danes? Danes predstavlja, "Kamnič" ena  
najkrepkejših organizacij na razpisiki uni.  
versini in sme sponzorsom gledati na svoje  
kulturo delo, oprejanje in le med dija,  
stresu, inteligence, skupok pred vsem med  
sojbi potrebimi, med abnalfabeti. In  
veddar, ni to, namu, da pišemo o tem klu,  
ku. "Njegova je snu reu nas je vse večji." "Imu,  
si" je edini akademski klub, ki se veddar,  
deje odličnost dijantra delati, na vseh  
poljih reu napredok, ne posume slopo  
obsevat, ni pos, namu to, ku vidajo ni  
tej ali cui stroji stavik. Njegove ideje so to,  
ke, da mu dojejo velik po me reu bodočnost.  
nasigov re roja. Prav sme, v katero se reu,  
vija to klub, je amu, ki mora končno odstea,  
niti do rejeustavijo ni smelo, ki vlada  
po vojni v glavah takovane napredus

utilitence.

Prva smerica, ki je markantna vse  
„fanušič“-a, je ujedgovodilna avtoritativna.  
Ljudem. Če ujedgovodnik je bil proti klerikalni,  
ljudem na Slavtškemu boji, ki je razdeluje vse  
more naravnost herezičnu. Zavedal se je, da  
ne moremo prebrati v nikakrni množini  
skrajni verske toledance, skrbnega spoštova  
nja verskega in vstavevanja, razdelal se  
je tudi, da je to, kar smenujemo navad  
no konfesija, le pravočrepa, ki ga je treba  
čim prej integrati in vse ljudstva.

Druga taka smerica je realizem. In  
gospodstvu imamo resno nospako, da smo  
o življenju in življenju vse preveč naučujemo  
pesnikovstvu in, vopisniki, sploh k formi  
umazanosti. Zato je bila skoro desetletja  
kvintesenca slovenske narodne politike

borba za olajšanje tebe in napis, zato je sva  
Hrvatstvu v celoti madaško vladno le  
tuna hrvatskih Staročevancev, ki mi hote,  
li iti prava, nobene celo v vladno, u. ...  
steu namigi hrvatskega od avnega prava.  
Zato u tudi zdaj, v narodni državi, naj,  
varnejši problemi, spori na formalna vpra.  
šanja: ali smo Slovenci, Hrvati in Srbi  
eden ali trije narodi, ali smo morala  
su politično, pa trije kulturni narodi, ali  
temuigi, nasiv državi na pravici same,  
celotne, ali tudi na velenobni ideji u li  
hrvatskemu državnemu pravu itd. Ker pa se  
uveljaje v naši dobi listi, narodi, ki se  
najbolj prilagode, naša doba pa mi do,  
ba so fitide in državne prava, temveč  
doba naša vstopnih ved. in realnosti,  
zato mora tejeti tudi naš narod, ki je

razstrel na tokom časa, škodo, če se ne pri-  
lagodi novemu pojmovanju.

o Najvažniji problem našega časa  
je socijalno upravljanje. Tega se reševata vsa,  
ka realistična i teža tako tudi Janušić. V  
tem orisa se bliža - kar je značilno za novo  
zelo se socijalizem na prvi pogled zho,  
raj a vseh derivati umika svojemu sistemu  
nemni napredku, pasivni - ideologija  
Janušića vedno bolj socijalizem. Struktur. tu,  
ali tu prijava nove, individualne umike.  
Kerli poudarja v, napredku i ego i ego.  
Maršinski faktorji kulturnega psiholo.  
skega dejstva kot predpogoji socijalizma,  
uje družbe, elasti potrebo evolucije svet-  
nosti karaktere v, misli kolektivne umike.

Med. ni se preda je bel Janušić, po.  
novi preganjanje zaradi svojega jingosto  
našega stališa. Kato je temu bolj značil.



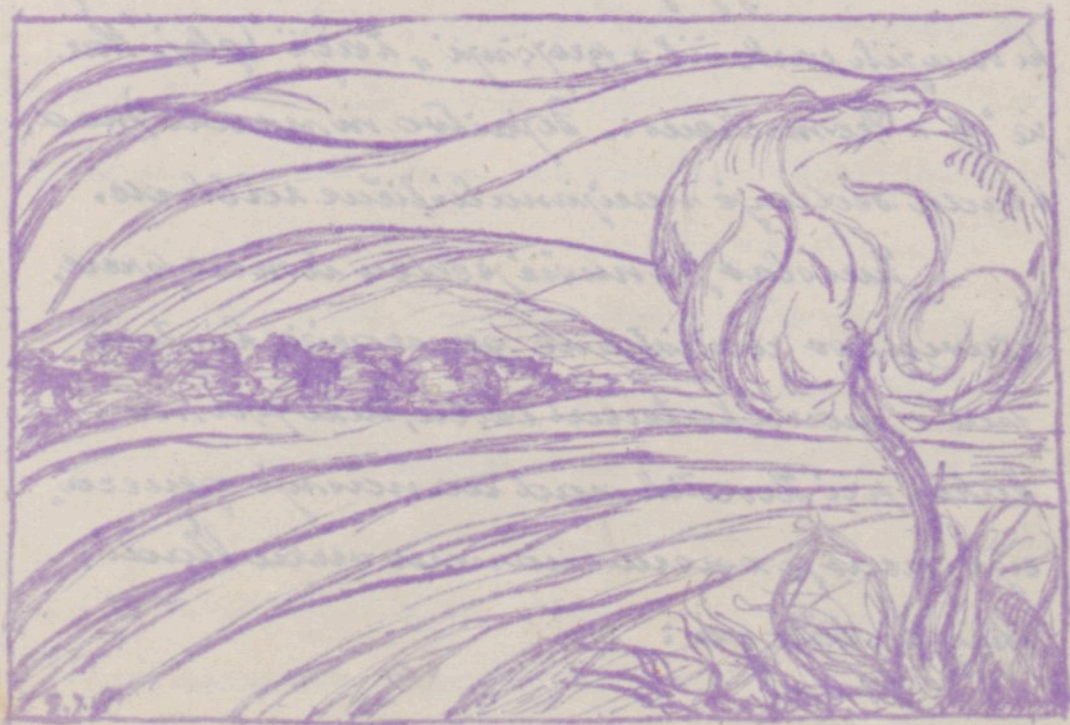
no, da se je po vojni državi naselja ustalila,  
da v narodni državi nacionalna ideja ni  
in ne more biti program. Temu oziroma, nad,  
vermo, da more le tako, talisic blazilno  
vplivati na sedanjjo državo in narodne prav-  
ne boje, posebu se med omladino, ki po  
svoji veliki vešini hiti prevzeti narode,  
obru v partidincipake starejšo generacijo.

Le ideologija je možna, da v smislu idej,  
ki so jih, razloži v prejšnji "Kerji (glej, Kar-  
ja" II. 1. Prometheus". Dijavolo in narod "Mad-  
vlada sedanjje nacionalistične rebelote.

Jurislav Janušić je eden izmed pred-  
stavnikov realistične generacije, ki stoji  
pri v manj katerega oziroma, tako pri nar-  
kakot pri Heratik nad danjšjo genera-  
cijo, pravo po onem rimnem veru "Nadi",  
mirja in karaja:

»Nisi djedi mnogo boji bijahu  
od, nasijeh otaca!»

»Ali, ki, nosi njegove mine, pa opazja to  
najplodovitejšo stvar, naše prelekloti z muce,  
no sedanjostjo, in nam odprica s svojimi de-  
lou med narodom in med akademsko  
mladino, njegovo bodočo voditeljico, pa  
v lepih bodočnostih.



Lidice.

# Iva Laboda.

(madaljenauje.)

III. dejanje.

1. prizor.

Vsi so v sobi g. Foreujskega.

Foreujsky: (Sedi v sobi, ko sliši tekanje, vstane in gre k vratom) Káprej!

Silvin: (Vstopi) Dobre jutro, g. Foreujsky!

Foreujsky: (Mu seré vrata.) Zelo mi je hudo, g. Silvin, da vas vidim tu. Sedite!

Silvin: Prisel sem g. Foreujsky, da poske, om svojí srečo.

Foreujsky: Svojo srečo? Kako mislite to? Če vam mene vas.

Silvin: Takoj vam pojamim, kaj mi je pes, peljate k vam (se usede nekoliko bliže.) Jelevo ste reoparili, da prijatelj, ste med mnej mi venó hie ho toto,

ni samu prijateljstvo, ampak is nekoj stvar.

(U notah.)

Torezsky: Kadi tega ste torej prišli? Spet mi je re-  
čica o tem prijateljske doverba. Tudi mi je rek-  
la, da prečete k. sreči proučit se ujeu roko.

Silva: Da, g. Torejsky! Toda tega odločitvega  
kocaka se nisem upal proročiti, ker  
sem vedel, da me vi, kakor tudi gde.

Če se ne poručate dovolj. Kato sem prica,  
kaj se pa mesec. Sedaj miščia, da me  
se ne dovolj poručati. Upam, da mi ma-  
že misliti proti moji sedaj, ko prou-  
či roko vne gde. hehe, g. Torejsky?

Torejsky: Po vsaki strani je pač nepotebno. Ni veste,  
kako vas jaz spominjam mi vesel sem, da  
vam morem računati čez, svojemu va-  
klat.

Silva: (Vesni je ne ve, kaj bi odgovoril profu,  
bi Torejshemu roko, čez hvala, g.)

Toreujsky.

Toreujsky: Pojdite po Loco, mislim, da je v svoji  
sobi.

Silvii: Kakor čelite, g. Toreujsky. (Coldo stori  
leva roata.)

II. prizor.

Toreujsky: Srečni Silvii! --- Dobro se se spominjam  
tistega dne, ko sem prosil za roko pokoj-  
ne žene Silve. Če pa govori va guberna je  
govorela v moji duši in svoji Silve ne bi  
dal za ves svet. Svoje življenje bi bil te-  
staj dal za njo. Ali prišla je nemila  
smrt in mi jo je ugrabila. (Se zamisli.)  
Vse je minilo, nikoli več se ne vrnem  
vui časi. Las hitimino nos kakor  
blisk in se več ne vrnem nazaj. Ah, kje so  
tisti narobni majski večeri, ko sem se  
dela Tare ob kamniti mizi in drug

otvorenju prisegala ljubereu? Ah, kje  
je sedaj ona, moja Silva? Letaj re dar,  
no spi v grobu, ker zgodnja smrt mi  
je najugrabila. Tja r kiviin ni samo ta,  
niu breenje. Edino, česar si želim se  
je to, da vidim tvo rečuo in radovolj.  
no na potu življenja.

T. priate.

Silvii : (Čd love prideta kora in Silvii. Loco be.  
to obličieva s edno roio na prsih.) Puzra!

Torajsky : (Vstane in gre proti spinnu.) Toraj, se,  
daj naj živimih ust slivim, ali se  
jubita in ako si hočeta ostati zvesta  
v življenju. (Oba gasumljivo pogle.  
data.) Loco, povej mi, ali ljubis Sil,  
vina Aleksandrova in ali tičis po,  
stati in igora čena.

Loca : (Ginjena.) Te prejšemu ti rekla, papa,

da ljubim Selvica, naše soe. Puder  
postanem Selvino varovan.

Torevsky: Tu vi, Selvici?

Selvic: G. Terevsky! (Pratit' k'oi) K'oi, moje ma  
u'gijje! (To pogubiti)

Torevsky: T'varka n'itka seru tako i'gino, p'ecis  
koverit. Same to seru i' koleb doivoti,

da vidim tebe, k'oi, p'ecis n'itka  
mi sveje, p'omeric, Selvici, k'oi! S'oj

pauc: o'otenski b'ezgolov sama d'ajuu.

(Ubi p'oklekneti) Pog'vaja, p'ruv'g'ko  
n'ep'etu i' u'gijja. Selvici, c'ituu, da

z'ee tvoja p'at ve likem u'c'ijje n'ep'ro, t'au  
ti. I' a veliki u'g'je p'omericord. Velikate

in n'ep'rtuu postanem, v'p'ri leuu  
ne porabi, da si le ilovek; diji i'c

pauc: p'rti in so p'ovne a p'rat. K'ituu ve  
d'iter svej i'c'iu p'o valovih i' u'gijja

pauc: in p'o u'v'ec'iu mladi naj docteli

Věci plašilo. (Oba vstávají.)

Janek : (pochvá.)

Čeruzský : Prosto! (Dopimarej.)

Janek : Dobro jutro! U. koj pa pomenu ta slo,  
vesnost?

Čeruzský : (Vzdech) Janek obhajamo, urzoko.

Janek : (Prehkecimiži podaroko.) Vistitenu  
gde. Leca.

Leca : Sveta, Janek. Seda nem boš par ma,  
to ravicab.

Janek : (Kocic igrotim, izvolicio in peti.)

Janek je te niseu ljubil,

coljubila te je, moje pesene,

ho postane a se u skite

tobi Silvije je postijal.

IV. prired.

(Silvi se tkruje.)

Silvije : Prosto!



Vanda: (Priide od doma in gleda xcaudeno.)  
Dobro jutro!

Lora: Karuo prav, Vanda, da si prišla. Da,  
nesimamuo tu godbo. Ali ne bi šli ma,  
lo narat? (Odide s Silvino.)

Vanda: Takoj pridem, samo meslo ohladim se še.

Lora: Pridi torej kmalu. (Odide.)

Vanda: (Zauku.) Hoj pa pravujajo stavos na  
gradu.

Zauko: Prišel sem, da malo razporejem.

Vanda: No, karuo prav, da še jaz slišim, kako  
mate.

Zauko: Lahko vam ustrezem, gospodična Vau,  
da. Lomo povedati mi morate, kate,  
ke pesmi vam najbolj ugajajo.

Vanda: Ugajajo mi vse.

Zauko: Toda vendar, kakine najbolj? Vesele,  
žalostne ali morda žaljubive?

Vanda: Kakine hočete.

Žauko: Panuj bo, uva razpibličena.

Vanda: Saj pesem ne more biti razpibličena, ker  
nimava srca.

Žauko: Mogoče sem prazen razpibličen. (Krične svi-  
celi in peti)

Gubesečaj, ki daviš nam ogeteva,  
da v veselje plečepolis.

A kdaj Gubermu ne poruša  
vsaka kreča muje tujin.

Vanda: Lepo rušate, g. Žauko. (Serminli, nato  
ga vpraša) Gospod Žauko, ali veste,  
kakaj je danes nazivadu tako olove-  
ano?

Žauko: Gospod Silvii je prap, resil g. Toruzskega  
na roko g. di. Kore in g. Toruzs "i je obce,  
gel njegovih velji.

Vanda: Kaj? To vendar ni mogoče.

Žauko: Res je, res, g. gospodlično.

Vanda: (Lasse) Silvii, Silvii

Yanko: Gde Vanda, jid greu, na vet (Odide)

Vanda: Silvin! Kako sam te jid ljubila! No seue  
te prvič videla o parku, kosu slikal, se  
mi je tvoja podoba tako silno v tih nitah  
v srec, da te ne pozabim nikdar več. Lju-  
bita sem te, a svoje ljubezni ti nisem  
izkazala. Bila je skuta globoko v srecu  
(Klanc kosi kca.) In sedaj sem te izgubila,  
Silvin! Leci, ti prokleta kca,  
ki si mi usmrcila mlado življenje. Sil-  
vin, veliksi, tudi jaz te umrim, ker  
si je bil nad teboj in nad kco!  
(Odide pri ti kco, mi.)

Kantor pride.

IV. dejanje.

1. prizor.

(V gozdu. Silvius sedi na skali in bere.)

Silvius: (Sam z misli.)

Letne so pice pihljezi  
Volga, mi šumni, šumni  
veličastno vate svoje  
k mojemu doljincu mi vati.  
Jaz z misliju rečem v daljavo,  
hjer hiti sprevato mi, val.  
V srcu, moji spomni doljini  
plavajo is svojih doli  
stevio par se, moja teudua  
utaplja v seu preteklkih dni.  
A pod misno veličastno  
Volga, mi šumni, šumni.-----

(Vstane in se stres.) Da, nekda j si si vse  
la mano mojiiva Volga, ajas seu šel

proč od tebe mi xdelej ne slišim vse tojpego  
valenarjeva xdelej, poslušarja lojok kolus  
duso. (Pausa.) (poje sicer, samuina  
nisi manna, zakej meješ odri tako  
karuevala, da meca mri veči v luzim  
Pa kdo mi braui naraj v siceru pojane,  
kde braui pre štet sime ovbode? e fihce!  
In raka je se vucuu, zakej me dui tu,  
jina? Neke heperu mpe casuine h!  
Preda mi je pad, lahko se vucuu mi ea,  
keje brauin oditi. — Zora! Moja mla,  
da Guberec je vuculla v toh kecijih. In  
lunaj pust mo svoj najelearji raklad in  
slicim v raunine? In lunaj pustiu  
sico, ki sice si ga covojih ni ki me Givis?  
Možda bi se celo veta blusis tam na  
silnih stopnik, ob bregovih magocne  
kolac? e f, ne! Zblasnel bi, ko bi cutil  
svoje in to rine bolest. Je magocce, da

morenu ostati tu med belimi snesniki.  
(Kicno.) Kri se u si sava raka j niscan  
keial, pcedu seu sponat roj. (Lita  
po knyzi m reue. beati.)

### Poglavno molbi.

Bo pohana o xagruja  
v tcheja veera voj.

Zvestie to jamiti blesceih  
gleda zudriiik pokoj.

Leti se mi: Poglavno come  
v puzja raka do neba.

V dikih toplih mo molitea

v veceih sepea. (Piradujih beseda  
se zamisli, iz oradja prvotopi zupnik  
niga opazuje.)

Lupnik: Zamisljaje, Dobo jutro, gospod Silvine  
Alexandroa.

Silvine: (Glabo pogleda) Dobo jutro, g. lupnik.

Lupnik: Oprostite, ro vas molim, take beseda.

na domni, pa oči svetel, da ste upi zgraditi.  
(Ker nekaj časa) Gospodičica Lore mi je rekla,  
da ste bolni.

Silvii: (Mirno) Bolan, da, bolan na duši. Še me  
vleče naravnj v ravine, odkoder sem prišel.  
Domovina in ljubava do Lore se borita z  
meni.

Župnik: Kdo je to za vas, gospod Silvii, in kolikor  
vas poznate sem prepričan, da uberete  
pravo pot. (Ker) Lokal sem vas, ker mi am  
do vas veliko prostijo.

Silvii: Na razpolago sem vam.

Župnik: Prišel sem vas prosit, da uvelikate sliko,  
mo slika raznosi živno reker, ker je sta,  
kar je popolnoma uničena.

Silvii: Nopraviljo bom, gospod župnik. Samo  
povčakati boste morali, ker slika rekerava.

Župnik: In kdaj pričnete z delom?

Silvii: Takoj, ko dobim potrebni material.

Župnik : To sem pa režar preskebel. Vse uvidete v  
vseh stanovanjih. In ke to sliko zgoto,  
vite, vas poprosim se ustropno fresko.

Silvici : Z veseljem vam je naredim. Toda slo  
pomladi morda biti gotovo, ker mislite  
iti na potovanje.

Župnik : Ravinate. Mislite, da ste jo tuji kre-  
pi in tuji ljudje mnogo tvari in slikar,  
jeu ravnihose stelo.

Silvici : Da, tuji krepi in tuji ljudje.

Župnik : Ne bom vam dajal razreval. Z Gospod,  
gospod Silvici.

Silvici : Posprejim vas, ce vam je ljubo.

Župnik : Prosim, gospod Silvici. (Oba odideta.)

Lastot pride.

(Sprememba, zgodba.)

3. prizor

Silvici : (Slika veliko kladivo, kladivo)



knjižo ni gleda Silvija pobuca bolosti  
in hubezui. Silvija stopi nazaj in oparu „  
je sliko.) Ah, te modre oči me spreminja,  
je na daljino pogled, ki me privlači,  
je hobei. Ah, zdise mi kakor moja lu-  
berca, ki je močnejša, kakor daljina po-  
gleda. Kaderije me, da ne ubežim v  
srečo polje doline svobode na pristo-  
sti

Lora : Silvija, tisi bolau. Pujim sera te. (Ga  
objame.)

Silvija : Da, prav mi aš. Bolau sera. (Stopi k ob-  
nu) Lora, pogledj, polauizj, pesem, ki je  
poje temni gord. Hako vabi mi kliče rit,  
no polje! Meus pa vabi si meuzj silne  
volge in pesem siriuk pogledu.

Lora : (Ga gleda boječč in se ga okleus.) Silvija!

Silvija : Tudi pesem tvoje duše razumeu, Lora.  
Slišim te, kako kličeš : „Ostani onaj dno,

gi, ne odpusti me!" Jaz stojim med teboj  
in med širuo rovine, ki me kliče in vo-  
bi naraj. Lora, ali naj odpustiš tebe, ki  
si mi darovala svoje srce? Ali naj opu-  
stiš širuo rovino, ki mi je dala življe-  
nje in olavo. (Pozbejevo) Herakl Herkules  
stojim na razpotju, sam ne vem kam  
naj se obrnem.

Lora: Silvii, Silvii, pusti me in beži, keraj jaz  
sem kriva tvoje nesreče!

Silvii: Ne, Lora jaz sam sem je kriv. Ali se kaj mi  
sem obidal listi teemu tek, ko sem te razgle-  
dal. Ne, Lora jaz te ne odpustim, pre-  
poročje je. (Za kričavo objavo)

Lora: Silvii, pojdi, kamor te kliče tvoj duša  
in ne glej na me. Če se ti nesrečje, tu-  
di jaz ne morem biti srečna.

Silvii: Lene mi pravi, naj ostaneu pri tebi.

Lora: (Gleda okoli okno) Silvii papagaj!

Lilvii: (šakne ro pet olikati) Pogre, kaj mamca  
bo povedal.

4. prizor.

Torecjsky: (Kotopi) Dober dan!

Lorec: Kje si bil poper?

Torecjsky: O, gajped, Lilvii! Povus prav, da ste tu,  
kaj: Kateri rami govo o neki radevi,  
sajjo gotovo veste o kateri.

Lilvii: Ne vem, kaj mislite g. Terecjsky.

Torecjsky: No, upravitli sem kaj naredimo  
poroko.

Lilvii: Toja roka gori. to mar najidolci.

Torecjsky: (Lori) Kaj pa ti je, Lorec? (Se obrne  
na k Lori)

Lorec: Odloži, ti stvar, pa jo v, nane ves, da ti  
najbolje.

Torecjsky: (Renušgaje) Sta radost inna, čí muredi,  
mo priboduji mena.

Lilvii: Jas sem radovoljen. In ti, Lorec?

Kora: Tudi menije prar, Silvie.

Torejsky: Tobe, sedaj, maru se gospodu rüpniku  
otem povedati.

Silvie: To pa je ja opravim, gospod Torejky.  
Le skusaj, kaj deni njemu.

Torejky: Torej, tako smo se domenui. *H. Bogom!*  
(Odide)

Silvie: Kora, sedaj pride tiste svetlozari treuotek,  
ko te popeljem pred oltar. Po tem treunt,  
ku semu je dolgo hropel.

Kora: Ah, tudi ja gese komjei.

Silvie: Sedaj je tonianc vse topkuzje. Neje Gu,  
beni me omije uci ne becu v hro.

*Ende parte.*

V. dejanje.

1. posrežba.

Vida, Marička, Anka.

Marička: Sedaj poslušaj me.

Anka: (Karičkini.)

Čemu teška boriš mi solca,  
čemu mi ni prave ogerje očes?  
Kaj pojubi, da goriš v tvoj do dno  
mi gha morej presime ti ves.

(Kaj bese vstopita pri koncu zadnjega  
uzora in spik in g. Porcujsky.)

Kupnik: Dobro dan, staklota. Ste pridno, kaj?

Porcujsky: O, so se lepo v vsehle zruino v sobo, sedaj  
ostane se nevestica.

Kupnik: Upravu, da bo do večera gotovo, kaj ne  
Anka?

Porcujsky: Le pridno delajte, staklota!

Kupnik: (Gleda po sobi.) Kje pa je govoril Silvin?

Poreujsky: Gotovo je v cerkvi. Ali ste ne bili kaj tane?

Kupnik: Da, bil sem. Toda lepa sončeve slake, par  
vi umotveni.

Poreujsky: Tudi jaz moram iti pogledat.

Kupnik: Kje je hodijo selovasi gledat. Tudi gata.

Kanda, ki je preje tamovratu pri vas je bi-  
la večerja v cerkvi. To celo na odler je slo.

Poreujsky je bil v plaši, ni vedel se mi je,  
da je imela nekaj poselnim. Koli se mi  
malo umgivo.

Poreujsky: Ah, to je enkrat. Ali kadijiče je v  
vsem na gradinju. Tam nato se je prese,  
bila v ves. Če tega ni se je u bilo več na  
grad. Tudi silvina je učila.

Kupnik: Kadujiče, ko sem obliat silvina mi lora  
je kanda rebr, videla ni odšla iz cer-  
kve. a je vsem kaj to pomelit.

Poreujsky: Glejte, kaver o gradinju silvina, čra.

Kupnik: Gustava je, naj uvidita se kakti je tremit,

ke svobode. (Cecidotes)

II. priča

Čel rusaj se rasliši smek. Silvii in Lora  
ustopiles, strice se okoli vratu.)

Lora: Kaj bi jaz takrat rekla: „18. par te ne  
marame“, kaj bi ti storil?

Silvii: In ti bi storil? Rekel bi: Ta labor naj ostane  
ne samo in ta naj gre stalje po svetu. Ker pe-  
ti teh besed nisi rekla, strice naj obo labor,  
da tu skupaj in les smet je bo da ločila

Lora: Ja obo svo labor da in obo mi obo reuje,  
no sree.

Silvii: In obo se ljubiva. (To maglo pohubi)

Lora: (Lahivo) Silvii, tega se danes ne smeš  
storiti brez mojega dovoljenja. (Ma da  
welljico) Silvii, to svetko ti danes samo,  
vo obo samskojevanu.

Silvii: (Si pohubi obo) Kraljiti, Lora! Poo-  
daj onocane iti. Jones se mi obo bil us.

odru. *Ž. Pogam, družica.*

Lorec: Kmalu se vidi in pari, da se ti ne ugodi  
nesreči, da ne bi padel v odra. Kaj bi bi  
lo potem?

Lilvici: Pokopali bi me. (Se nos meje in odide)

Lorec: O, kako ga ljubim! Koberen stvar na  
celi svet hi mi ne more istegati te ži.  
berni in sreca.

*III. prizor.*

(Liljovnik vstopi)

Liljovnik: O ži, kako se počutite ži. Lorec?

Lorec: (Smeje) Kakor ste se počutili vi, g. Liljov-  
nik, ko ste stopili prvič pred oltar.

Liljovnik: Kaj veste, kako je bilo tedaj?

Lorec: Lahko si mislite.

Liljovnik: Tedaj, enu se tako jokal, da je bil ves  
oltar moker od solz. (Se smeje)

Lorec: Uboji reuč, kar smilite se mi.

Liljovnik: Tedaj pa dovolj žal. Ži pa je g. perpa



Loree: Tu, a sibi. (Căpăţele prali. Olovim vatau.)

Lipnik: Şi Gogom, gde! (Odiote.)

Loree: Hese no hi deklata? Luka, Loree!

Luka: (Prinde căsă vedut solte) Tu smo, gde. Loree!

Loree: Setaj okesimo s'miro.

Loree: (Căpăţele venter kridentore, hi lere na miri.)

(Kido priteie pade vtero in xospizle.)

Silvia: Kleva noster, je pucele vater ni

o ubit. Kite prajdite tjia!

Dekletar: Moje Gog. (Kite si vobe.)

Loree: Silvia, miter! (Se vade si kleni glavos.)

Klijerucogca, doji Silvia miter? (Plare

hviska ni hiti prali vatau.) Silvia vici

li le hvicem postvairikat, muredu te nu

deu se ravoga. Şe, moje sretu no pruce

toga, da bi le vidata. Iam chlega ni unu

ienoga. (Omahne uer ale.)

Forerjky: (Prilic, vestrubuzje s'nu. Loree ni

mi je miter! Şi volozice ni unu.)

Lorca: (Gleda bolešno pogleda) Papar!

Loreujsky: Pojdi r. mecu, Lorca!

Lorca: Ne smeju, ne morecu, papar!

Loreujsky: (Gre proti vratom.) Ubogi deček. (Ostide)

II. prizor:

Lorca: Moj Bog - Moj Silvio, Silvio! (Se krmili.)

Stemmi se in r. mecu se vospicati doma me-  
tva keri stori katere paride Silvino v duh  
obličju v r. mecu haly.)

Silvio: Lorca, Lorca! (Pecr proti homet)

Lorca: (Se prestevši in hidi proti Silvio) Moj  
Bog, Silvio ali si m. leter?

Silvio: (Mrtvski gles.) Ne Lorca v te ne bom nik.  
dak m. leter, vate ne bom, ni k. leter un.

Poda pojdi r. mecu, Lorca.

Lorca: Stemmi na j. greu, Silvio, počakaj ostari  
tu, počakaj!

Silvio: Ne smeju, ne morecu. (Vrnuce svetli.  
ce, katero m. leter na pr. s. h. pri. seto in jo

da keri.) Sprejmi kora, cvetko, kile uaj kra-  
si, kakor nevesta mladege ljuboda, Silvija!

Kora: Silvija! (ga bolestno pogleda.)

Silvija: Toda j sedaj pojdiva -! Kakot dva laboda  
se bova dvignila in splavala vsineu ravnice  
na svobode ni večnega rirjenja.

Kora: (Se pririzje k Silviju, a na to omakne na steno.)

Tuj glas: Gledajuda je morilka, ona je podiagala  
stebre pri odru, ljubesejo videli! -

Silvija: (Stopi med teu norej, nato gre k keri, jjo  
po ljubini hoče oditi.) Jas greu kora,  
moram iti.

Kora: Tudi jas greu, ljubila sem te do sedaj ni  
te hočem ljubiti do smrti. (Vstane in se  
opoteka za Silvijem. Nato se povzgrudi.)

Silvija: (Se prikloni k njej, jo poljubite s spočasnimi  
korakom odide.)

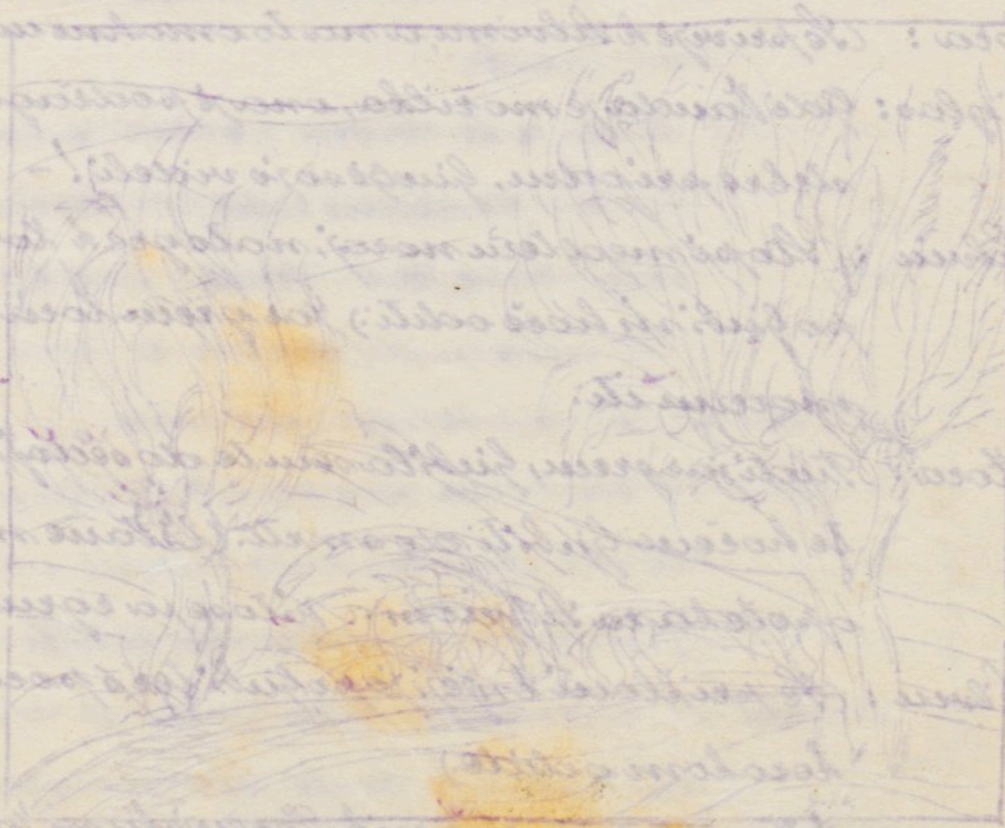
Teu stopijo zupnik, Tokcujsky in Janko.

Tokcujsky: (Proči raslujeu k keri, jo priime za rasko)

in krapine) lozaje matra, usmihajati svoj! (Se opo-  
teie in pade uak, a pauko ga presuere.)

Lejmit: O lozoda lozicatu otavojje si-genje, lozica,  
la o gubermi in vato so vavca ne letka vca,  
Ja vovpta.

Lejstor pade.



Tvoj med krjigavri.

Postrepa je sloje je se krjigave se, teple  
in goren med goren nastal je boj.  
Odravnih stavi so skrajaj pritekle  
sda j te vje ~~pa~~ po dragi, da j o j!

Salust, ki govori v govorih govori  
patal je uaukrat se sam bojevit.  
Nevgodovino se spravi, glej teo se kri.  
Nikdo pa ne upa se vije merit.

Tvoj letnic in govino in salusta leti  
v adverbala govore in ta je napreda  
Opravnaner govore in: leti je, udeci!  
geometrije govore in letnicu letica.

Zvevnic je, ki se pravo dobro zaveda,  
da, brate du jne je v gjeu gonaparisa  
pro svojih svetlih peruse ne pogleda  
ni, hitro se opire do visem udavta.

Topa razdelni večji kri kemije,  
prav hitro o sebi zbere vse kisline,  
Salustar ujini ubogega polije,  
da sprudi se od bolečine,

Takoj se vsi porkejejo,  
po kotih se junaki razletijo  
ni o strahu vsi naučijo:  
"Pog rivi namu gospo kemijo!"

Krause.

1915.

Sel sem po aleji ---  
Drevesa ponosno  
vrhove no dvigatelj k nebu.  
Navežih njihovih  
plati so pele,  
se ki sčuzja veselile.  
Po aleji sem mi tja  
pari so hodili,  
veselo se smejali  
mi stuzjali o sreči.

A sedaj?

Vse liho, mirno

Drevesa povsajjo v rove k tlom.

Po aleji tej rešica rešica

suhlad, sobica.

Luci.

-a-

Lucien sluci:

I.

Jurist Georges Charley je ravno mislil  
zapustiti svoje stanovanje in krevtjo v mestni park,  
da bi se navel s svežega zraka svojega jutra,  
ko je nekdo polkal na vrata njegove sobe.

Charley je sel odpirat. Kmalu je ugledal  
brojavnega piromenosa.

"Dobro jutro!" ga je pozdravil pirome.

"Dobro jutro!" mu je odzdravil Charley

in se cutil njegovega prihoda: "Kvolite vste!"

"Ali ste vi Georges Charley?" ga je vprašal pirom,  
nošen, koji stopil v stebo.

"Da, jaz sem! Kaj ti mi radi?"

„Imam brojavko za vas.“ Poiskali jo je v torbi  
in mu jo podal. Charley jo je vzel, segel v žep in  
mu dal nekaj denarja.

„Kvata lepa, gospod Charley! Nevide,  
ujé!“ Simonosia je odšel.

Charley je še črpal brojavko v rokah in  
jo ogledoval z bojaznijo in z radovednostjo obe-  
nem. Šutil je namreč, da ne more biti nič  
dobrega. In res! Ko mu jo je odprel, je obledel  
in list mu je padel na tla.-----

Kužnjak so se računli koraki in neto je od-  
prl vrata.

„Ka, Bogu, Charley, kaj pa ti je?“ je zakli-  
cal prišel. Bil je Jean Pronet, Charley-ov naj-  
bolji prijatelj.

„Poglej tja!“ je razčel Charley in mu  
pokazal na tleh ležečo brojavko. Pronet se  
je priprgnil, pobral brojavko in bral:—  
— Oxidi hito. Čič umira.—

„Kot pa ti je to brojavil?“ je uprčal  
Charleya.

„Lem no veem, ker ni podpisal. Mislim  
pa, da se stra.“



„Ladajti post ne kaže drugega, kakor, da se  
odselbis s prvim popoldnevnim vlakom do  
me. Prvič sem kar tako mimo grede k  
tebi, zato oprosti. — — — Oprosti, da te nisem  
zapustiti. Imela se nekaj praska. Keci po,  
kaj mi boš dej, da najdes v četrin dnu ne,  
namu si!“

Charley je stobil po prijavi zgovoru nas ve,  
ku. Misli je, da bo radica doma dohje in,  
sa mirat in opravi o ko vrb ne kaj v leko in  
povleu.

II.

Kvečer se je v iseljal v najino mesto. Kdo  
se je ucaatil, le mi brlo na postaji noleze gudo,  
mačija. In so mačie vedeti, da le peisel s tistim  
vlakom, o pi si vse nadiabje belib glavo, cui pob  
je kar brevil proti domu. In v je misli nato po,  
jeu, so am mi vedel kajaj je atad preei doma  
in hio. Prei smilje na klike, to sta vrata so bi,  
ta se rapetu. Govoril je. Od pobeje storu  
shu kmica, ki je oburilo jaxi Charley - evi sem  
nuu nau s let.

„O, da, ...“

ko ga je ugledala. Charley pa se ni zmenil  
kajjo, ampak je stal na postopnicah & prvo  
nadstopje. Šele na stopnjicah mu je prišlo na  
um, da bi lahko & praviel skrivnijo, kaj je & oči  
to misel odcearjeu. Pa saj je bil stoma. Od far  
je vrata - ni prepoveduje nam ni dalo mi ti  
glori. Tudi je oči ta popolnoma izravnan se,  
da sta mico, mati mi sestra prava nesli se,  
izgleda mi no. Škoro evgle mo so spopili so  
, George, ti mi? In ko mo se vso deli o a pr  
ga prepoveduje, ga je v praviel oči:

„Kaj pa te je prišlo k nam?“

George je izlekel iz se pa brezjavo  
ni je oči očetu brez besede.

„Kaj pa je to brezjav?“

„Kaj pa je?“ sta vprašali mati mi se.  
Sestra. Oči jima je pokazal brezjavo.

To mora biti pomota. Saj jaz o: bolau  
miceu bit, kaj oči na smrt bolau.“

Tisti večer niso govorili več o brezjav.  
hi, saj so si misli se kaj varne je oga poreda.  
Ti: tečerja je oči Georgeu o: oči, kakor se  
ni kol bi o: oči, ker je bila oči brezjav

gospa Charley je suala isvestno kuhati, so  
bolj parato, ker vsebina brojarke ni veljala nje-  
mu. Po večerji je šel George takoj spat, ker si  
cei ni bila njegova uroda.

III.

Drugo jutro se je George Charley odšel  
načaj. In ko je korakal is postajo proti svoji  
stanovanju, ga je srečal Jean Kronet.

„Kaj, re večerji? Se je čudil.“ „No, kako je?  
Lidi se mi vesel.“

„Seveda sem vesel.“

„Ali je oče odšel?“

„Ne!“

„Kmal je?“

„Kaj se! Se sploh bolan ni bil.“

„Kako to?“

„Ino, brojarke je bila razrujena.“

„Zar tega ne razumeš. Saj je bil vedno  
tvoj naslov. Ine, ulica, hišna številka, vse se  
je ujemalo!“

„Zar si tudi ne moreš tega razjasniti.  
Vsekakor moraš iti s tem mestu ilovek is.“

garniceva kikirija.

"To je pavučina!"

Prvilo sta se do Charley vega atamo muzeja  
in steno • lovila.

Charley je do mesta in Georgey vega atamo  
mislil na kikirija. Nekoga časa je stopil vau  
proučeval v njegovo sobo. Še obratno se mu je posve-  
to, da priuša in meke je to vau.

"Kaj pa je uvega?" ga je vprašal Charley.

"Beri!" mu je odgovoril Georgey.  
pomolil časopis.

Charley je bral, kjer mu je pokazal knjigo.  
leži o prestom:

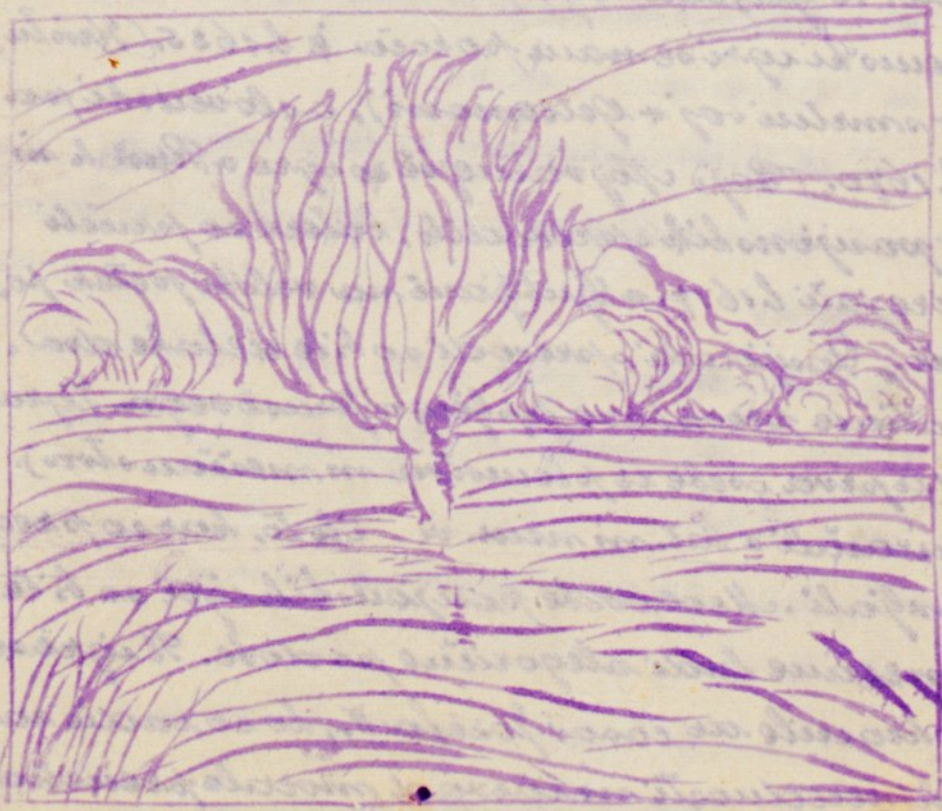
- Lamomor. Vredno spušča je uvega steno  
nik v mestnem parku met vega v velika. No,  
mnija je doznala, da je tam nekdo. Charley  
stanišče v kabici st. 4 e. in vega v uvega  
vmet in kalosti vauca sava vega v uvega  
ga v uvega.

"To je torej tiisti, ki bi mi pokazal  
kikirija. Mu pač se vedno ne vauca v uvega  
se je mogla viti taka pomota, saj se mu je

oe ceueta o populu ma deugi hisi?

Tea, di nisi opusi, deata...  
nilki podelni, tau, kpa je eu stau val je ster.  
te takaj pe ster. et. Kola je iere je eu beo ju.  
ni je eu je al sterilke se. et. mite se se.  
hi lea ierko ti meste meste.

George Sharley je hi pa vesel. et. o mite  
je eu je ierko ni je ierko la ne ree.



## Pregled slovenske dramatikke.

Opisati počëtkih slovenske dramatikke je  
teško govoriti. Izvirajo se šele prva razpava v 16.  
stoletju, ko so jezuiti prirejali šolske igre ma-  
borne uedne. Tista igra so bile prvoimeno v  
latinske jeziku, pa tudi nevrohem in sloven-  
skem. Te profanacije posnemaju sledeće:  
O nevroški igri se nauje poročiti v l. 1625. (Hrošču,  
sov smrti voj + Getsonom), o slovenski pr-  
vi l. 1670. (Boj) Najvirneje so igre v Ruski in  
prv pasijanski prevoditi, kateri so prvič  
prirejati l. 1677. v Ljubljani na veliki petek po-  
noči. Pasijanski prevodi so bile nekake dra-  
matične predstave teplejje prave veje. Izgra-  
ci (iz prva osebe iz pleuova in mesiču stro).  
so izvirali v lat. in nevro. v i to, kar so pred-  
stavljali. Med sebe pasijanski igre so bile  
po mesčane tudi alegorične pastore. Te igre so  
se obravnavale do časov jezuiti, do so raris ras,  
nik nerednosti in krevat morile preučko-  
ti. Podobni prevodi so se vsili tudi drugod,

tako v svojem mestu in v Pragi. Takoj  
je ločeno proučena je razmišljala se posebno vate,  
genetiki, ker se je urila v slovenskem jeziku. V tem  
mojemu kasnejšem samostanu hečmiže  
dotični slovenski rokopis iz l. 1421, z vsebino  
1000 slovenskih versi. Ker je prva slab mi ser,  
in brez politične vrednosti. (Grafenauer)

Če se dolgo ni razvila, pri nas decembra,  
tvoja umetnost je jasna, saj Slovenci dolgo ni  
moj misli svojega gledališča. Vendar sem in  
drujih proučih, da je starej čimona mladost  
vseščitete, kot se pokazuje l. 1414, in ki pa ne  
razvija naša kultura. V 17. stoletju pa je bil pose-  
ben podpora in decembra umetnostigra  
Wolf Engelbert Kerschberg. V tem stoletju se in  
grali dijaki ljubljanske gimnazije igre, Pa-  
radisi" na gradu Tivolij.

To je prva proučilo v slovenski predsta-  
vi; potem proučimo več kot sto let nobene.  
za glasno v slovenski igri. Prvi in igrali,  
katere je povebil goji in eno ravnigrač in ljub-  
ljano, so igrali vzhodne igre. Nekatere, vete in  
vseščitete in igrali, so igrali tudi dijaki

Victoria Caruoliacae ab Aueroperget 69.  
geuberg contra Turcos reportata, ki slavimno,  
go krajskih in slajevskih Kresencev na cel Turki  
pri Lisku l. 1693. Poleg teh pa je bila že l. 1660 +  
Ljubljani dobro lastna operca.

Med domačini pisatelj in bojazlav  
l. 1658. jezuita J. Jeleničev, ki je pisal lat. drama  
"Theodosius junior." Martin Koudler in Mel.  
kita Keres sta spisala vigo "Der Tenthle Sol.  
scat", skoli l. 1660, ko je najboj svetelo Lje bjeau,  
sko gledališče.

L. 1665. ob priliki ko je cesar France obiskal  
Ljubljano, je sklenil določiti v bot postaviti de.  
kêlno gledališče, na mestu, kjer je bila preje de.  
kêlno jehalnice. Po 6 mesecevu stelu je bilo gto  
stališče dopolnjeno in je imelo prostora za  
850 ljudi. V preleten karnevalski sturbe v  
nem. in loškem jeziku. Od domačih predsta.  
velj nimamo nobenih sprevčil.

Šele koncu 18. stol. nahajamo ropet  
slovesne igre na ljubljanskem odru. Nj po.  
abul mecu in domačijet Kiger Kois (1747-1809)  
je spodbudil Linhart in Kupauer, ki je ugloš



bil Devoro (Damarceus Deo), "poriproni reio"  
(opereto) "Feliu", ki v. a. legokrišneuf dejičauji  
slavi dobročinskega oblastnika.

Im harbor (Kutou Komov 1857 - 1895) naj,  
varnejši poiskus je bil, urvesti slovenstvo v  
gledališče. Pougi prěpa Pihlerja, "Die Felde"  
mishle "je priredil rus. slovenske, samo-igro  
šupanova Micika", ki so jo igrali v ljubly v  
skem gledališče 28. XI. 1889. diletavje se naj  
odličnejših meščanskih kroger, a isola je  
l. 1890. (Drugi je isola 1864., po njej je  
isola igra, "Dramatsko društvo." Sedaj  
isolev kratkem v raloški "Fiskovne raden,  
go v ljublyani v sibirski, "Oder")

Zlastni mestni g. Tulpeu heine ende,  
reje posteno kmētisko dekle Mer. Pa ra,  
iet ka rampa njegovemu priliko, a reje  
ni ne mara va Aničta, ki bi jo miselna  
za reno, a skrbno varuje svoje postenje.  
Ker ji Tulpeu heine drugje ne more  
storinega, hoče naviderno okleniti re,  
mito oajr ko pogodbo, da bi jo postenu va, pe.  
Zid.

Toda smes pride bogata mladenca ulevo  
Hec ufeletova, nevesta Paul, seccati maver, in  
Micka in Hec ufeletova opaznata, ker gaj  
seu na ste mleti. Takoz se marta biti  
Tulpeukciu in njega, saj Maccu  
na roca, ko pisce odine u rupa najeti pisca  
Haceti ismito u rupa kopimo u Micko in  
Micka, po rupu se v rupu Tulpeukciu se  
svojo bogate neveste. (Hec ufeletova F.)

To kar ni mivoj se je druga km hartova  
igra, "Veseli dnevi" ali "Maticke se sece", ki  
jo je prevedil po Francmarcunice si komu  
daji, da solle journeye su to maringa u  
Figaro in jo prilagodil k obsevu in rari,  
meram.

Maticck, poro je vrtmar, vrtar, u vrtu,  
sibnik harem u pialtela gupis, iskega  
gospoda u rupa sece, se nima se mi,  
ti s brako hisne sece. Pardon je v rupa,  
bit, dote, ker jo hce, pateru skrivej misti  
u rupa. Maticck, gaj seccati maver,  
maver sece pomaga. Hec ufeletova, ker jo  
ker jo pateru u rupa sece na vrt, hce

jo bo bezončakaj baron. No tako Nesiha  
to baronove namene Matičku, hoci ta pre,  
kričati njegove razume steu, da sludi v  
grajščaku ljubostavnost radi baronice. Nesiha  
ta pa pre baronici, da jz namenu grajščak;  
obe skleneta, da gre gospa up art preoblese,  
na vs Nesiho, Nesiha pa za baronico. T tem je  
nostane druga težava. Imraharič v slovi  
pri grajščaku skem sodišču pa, besedniku ma  
strelci "ugovor proti Matičkovi sivi ženi Nesiho,  
kaj ji je obljubil, da jo vrne na svet, ko mu je  
pot. dila, 200 krun". Pri razpravi pa se pokaže,  
re, da je ona, njegova mati v žurč, pa njegov  
oč. Vse hi bilo + se za žurč, pa v oledj oporoti,  
da se je Nesiha spz rumelave baronim. Res  
ive, da mu je obljubila sestavek, na vrtu,  
tato povabi gospo mi vate na večer na vrt,  
kjer raz se odreje ji ni po kašjejo, ko dav rna.  
meuje. Gospod večer dvercau stordravu  
Nesiki, Matiček pa ni jese dovestveni baroni  
ci. Parcu je vsteti mi je hoci karnovati,  
a namesto tega stoji ovravocu pred vau  
občinstvom.

Parce Louis je souu skladatelj libreten in nape-  
ve slovenskih pesmi, ki so se peele v slovenski in  
ljubljanski hiši in so navedene vedno sija je u,  
speh. Pesnik Totušnik je delal tudi na decima-  
tičnem polju. L. 1803. se je igrala od njegovih  
režijev Kocubrijeva igra, Frisko Petelinovsk,  
ki se je par morda igrala. L. 1821/22 so i-  
grali nekatere igre tudi kot slovensko igro;  
kot: „Gohulari taru“, katero je iz francoski  
se prevedel J. Habuik.

O Presimnu vemo iz svojih njegovih pe-  
sev, da se je uamomil napisati ljubarske tra-  
gedije, a je to misel najbrže opustil. Med an-  
matokini pisatelji, ki so večji del predela-  
vali in prevedelovali igre bure in tragedije,  
kor, se je l. 1842. oglosil Kosovski prevodoma  
„Devica balačevska“ po njem je „Klesarska ne-  
vesto“, kat. je par karadi dolge bolemni  
stouršil se l. 1883. nevesto.

Dalje nimamo par mnogih kot  
Andrej Smole, ki je prevedel iz angleščine  
igro „Vrh“ (izdal Glasnik) 1840)

Bernard Tomšič, opisal zabavno igro  
„Leh koverci“ (tiskal Jukič 1864) in prologo.  
nil večje igre „Ravna pot, najbojšta pot.“  
(Mor. Italija v. sv. 1868).

Dr. Makarovič je spisal igri „Nekolajni  
redaj.“ V ste slobe imamo tudi Valjavci pre,  
vod Goethejeve „Higeneje na Tauridi“ in izbor  
ne leopoldjeve prevode: „Maria Stuart“ (ki,  
pravica je l. 1923 prevod izboljšal in ga uredil  
por. br. avlogi velskih knjig in učil), „Higene  
Fell“, „Wallenstein in Moscuthelevo“, „Deboro“

Prezgodaj umrlj. Drobnič je uredil, te  
ne slovenskih igrokrov, „Hjer so vôle i  
„Jurca in Lofija“, „Stepan Lubič“, „Dvo,  
bij“ in „Kortresčeva“. L. 1860. se je začelo no  
vo narodno izboljšanje in, od te dobe napre  
duje tudi slovenska dramatika, vskoraj,  
no le pravi.

V ljubljanski italici se se igrata slo  
venske igre med temi: „Dirke“, „Slovenski  
parlament“ in „Domáci prepis“, katero je  
po menškem predilj. ljubosre (1868 ista)  
v skupni dramatični seini, Slovenija

svetovna" po G. J. Biha, + kateri nastopajo:  
Zos, Vesnik, inihard. Lujica Perjakove in virna  
veseloigra, Svotoslar Lujick, dalje Vilharjeve  
igre, kot: "Lujica", "Po vsem diljar!", "Steick",  
"Servus Petelinček", "Step in lep", "Postava  
dshlica", "Pomota", "Jauska nauka", "Ve  
tegia", "Giloraf", "Igra Pake", ki so precej  
ne večinoma po nem. in franc. tekstih. Ozi  
ginebue so le sue, ki so razmamevane e  
z verdio. Te igre so izhajale pod naslovom  
"Vilharjeve igre" ob. 1865.-1868. Ozi vire,  
in iger, ki so o tem času in le naj omejuim

ve:  
Zalaska Pogreblega veseloigre, kateri  
so: "Gra a Nauca, Lamo, prvi slovenski  
kraj", "Kosa", "Trest in krepost", G. Kousi,  
in veseloigre, "Lahkournma Tamia" in ve,  
seloigre "Klodia", "Novi svet" + tem času  
se je domnila tudi drausticarija Proser,  
novega, "Kista pri Lavici".

Pa in virnik seloigre namujc podal  
udi J. Proser kot: "Koto je tat?", "Pa  
Lujica", "Nouam" in razne prevode

med katerimi naj omecim na naslednjem  
"Si ljubosumcu".

Večdar so ta dela razpodela v tri  
tako neravnina, da sploh ne pridejo v  
postav.

V tem oddelku naj omecim na Levsti,  
ker je Mar. Leber.

Levsti, ki o svojima nekretnostima igro,  
ma, "Junak" in "Kobojniki" in "Mardelca",  
ki je prevod T. del Goethejevega "Fausta".

To naj bi bil izatek pregleda našega  
slovenske dramatične oziroma prve  
posvetkih pr. do Jurčiča. V prihodnji leti,  
ki bom poskusil natančneje v delu vati  
Jurčiča, Lutajca, Vrhovca in Sela.

Letateljica. Kuga o marmurje:

Tu ilonak je povsem povsem pro. Kol.  
Lije in Kragjevanje, ker drugih vico  
kato dobo niseu niseu pri rokah. In so  
Lijevega spisa, hje ravnaja o gledu,  
liski umetnosti in njeu povsemu sem  
pa vel le vericejo pisatelj; majo

pa, sekinoma prevezjale neuoških burk-  
ee dejavk, kot; Zebukovec, Gledicnik ite  
seu črtal.





## V drevo redi.

O, drevo red, kjer nisi drevesu je drevo  
kako oho se te razveseli,  
ko v rudi temnih steklin sivih hiš  
vedti gubeš glasno voje s nebo!

In tam v krog rudi, ki pravi no  
o tam tihi- tihi dom je mrtvih.  
Iz teli drevo redi in v gubeš me,  
in v gubeš mladik, starec- velik.

Pod nogami sneg je bil tedaj  
in vendar in dno lepa je bil ta kraj,  
ker nikoli sem ljubereu in tr- ik bil oči.

In si vprašala deklica me, povsem tinaj  
katere ljubim- a dobro znate si,  
da ogleu v rudi rudi mi got.



Marjauko.

# Talori.

T.

Pilaja je teumua moe. Puzija je pihala  
okoli hiomih oglov. Proti puzerj veliki hiisi, k  
je bila vredi vasi, se je planilo kakih deset pro.  
stav. Vse so bile exkeru laue. Nje poveljini kot  
uher ob staneje. V teumua ravopis par besed  
ni vse se poskre, jo okoli hiise. — Piliso moe,  
je stari vsi, manj kakor v trideset let. Noli  
so od vojaket, rav limea slabo druzilo ni,  
ker niso se smeli prikovati pa dueri so sli  
po moei in svojega skrivalisca. V vsaki lini  
so pokrali kakobrova ravopim. — Lave je  
se ostec izvig, kakaj v kavje pokonci ni redi,  
jajo proti gorcu. Lavjini pa prota je pui,  
ke ocorn kot, ki so jim prvili uasled, obto.  
lilivouerga, ki so ga puvseli tovarisi s seboj.  
„Kopelno namu uoli, vangi!“ rablis  
meki oxomih „euuum sem pa ven dar po  
svetih.“ Le hi hi previdueji hi mieli se „  
daj celo drhal navarueu.“ Prem oku.  
gi, „D, gie jim se povetimo“ pravi tretje

• Slovebi misli, da imajo rajje moze "para"  
ni četi. Drugi pa govorijo uradi, labega  
• opeha in odidajo.

Med tem pa so prišli Tatorji do meke  
• kals. Poglavar udari palico in precej se o-  
dvali kamen, ki je vohiral shota v dolino.  
Tsi se oplazijo notri; dva meseca ranjenec  
in ga položita na ležišče pokrito s kožo,  
• mi dižijo kor. Ko se ranjenec ravn mu-  
dajo sganja, ki ga v dvisku ispije. Potem  
pa se pet omeclli. Tsi posedajo po kolah  
dirjaciue. Medla hujim obsevan. i. v. s. k. u.  
re. Pedaj ustane poglavar in pr. reg. o. v. r. i.  
• Torarisi! Daves ste pokorali, d. v. a. m. i. h. o. c. e.  
• v. t. a. t. i. z. v. e. s. t. i. t. u. d. i. s. o. m. e. t. u. i. n. v. o. r. o. s. t. i.  
Daves smo bili prekorui, jutri pa boste  
nideli, d. i. m. o. t. u. d. i. v. a. s. p. o. g. l. a. v. a. r. m. e. k. o.  
• h. k. o. s. o. l. i. v. g. l. a. r. i. G. o. l. o. v. o. m. i. a. t. e. m. e. h. a. j. u. r. v. i.  
• K. a. u. e. r. e. s. l. o. h. i. n. o. m. i. t. a. r. i. h. o. b. l. e. b. t. u. d. i. n. e.  
kaj. K. a. r. e. s. t. m. o. m. a. l. o. s. i. a. l. o. K. e. r. a. u. e. "  
• m. e. t. e. t. o. v. a. r. i. s. i.?"

• "i. v. e. b. g. l. a. v. a. r.!" v. o. b. l. i. c. e. j. o. m. o. z. j. e. o. i. n.  
• p. r. e. d. o. v. r. a. b. m. e. v. o. n. j. e. d. e. l. o.

In kmalu nato je stalo sedem slavnih  
tih lauditor ob steni. Vsi morje so se jim pa  
smojali.

Prihodnje jutro je vsa vas govorila o po-  
nesrečniemu lovu osovnikov na tatove, ki so  
hotelih odvesti prašiča iz krcmarjevega vija-  
njaka. In da so eu ega obstrčili, da vodi  
sled v gorah med skalami pa, da sijnie.

Prisel je večer in vsi jim tekmovali. To  
pet se je splesilo šest poet proti krcmari in gre-  
do proti krcmarjeviu ovijakemu. Od pro-  
vija, v katerem je lejal velik prašič.  
Eoleu in med tator zadegne vanko okoli  
xileca, drugi ga pa grehijo in odue so na  
majhen dvo kolescu voriček in hajdi pro-  
ti goram. Iva sta ota spoko-laj, dva zadaj,  
dva tatorva parata ota in ovijaku,  
prislonita slavnate more k ovijakemu  
in jih privecala na vrh, na kateri je bil  
privecan najvejši prašič. Nato par stese  
skčila v bližini ovijaka in račela v levi  
na vrh. Prašič račue kuliti, slavnati in da  
je mi gati v rolaui. Krcmar rasliši kru,

Leže in včas upiti, ne spiti, ne pomoci:  
„Tatoni so tu, tatoni!“ Ljudje so pritekli o  
cepci, v lani in tolkači, da bi odposlali ro-  
pavje. Z velikim krikom plavejo na dordec  
na tatove. Toda kako se računajo, ko se spoti:  
kaj ob vseh in pravljajo tatoni nareje. Kopa  
prvine nekolo ra. roge dordevnega tata  
zakriči: „So nam poleg mili ti vrugi, tako  
le slommati, močje“ in presene je privrecau  
ra. roge, zakriči vnet drugi, ki je stopil  
k svojemu.

„Vojlesni preste močjka“ zakriči  
veliki klopec. Hitite po rovine, kisojnim  
pa prihiteli in nosproti, ho so slivali  
drek. Kiso hoteli na dvoje in a persje.  
voli ljudi, kedaj so ročeli pronicu kru-  
ti. In kosojnim ti pavelač se spuste v dno  
proti gorde, v ročajojnim vopet in kiso mi-  
ta.

Druge jutro je dal razgloniti rovine,  
ohi načelnik: „Kdor uobedi tatusko  
laudo, dobi veliko nagrado!“

Livel rajje v vasi sleček Pavel o svo.

jo materjo v revni leseni kočii kraj vasi.  
Pavel je večkrat koro v listem gorodu, kjer se  
je skrivala tatiusova družina.

Nekoga dne je opet povel koro; na-  
enkrat razpisi moča, ki je izgnila nekakša-  
li. Dobro si je to razpomnil. Koro šel do-  
mor, potemu pa v premanavit osovini,  
kone, ki je videl. Grezjo odidejo kroviniki  
proti gorodu; plavijo se med grapkami  
in skalami. Imolu stoji prede, kalo, ki  
jim jo je pokorab dlesek. Poidejo nači. In  
ko se priplavijo voparji in voline, plav-  
nejo osovini ki naraje in jih povsejajo ter  
odprejo v ječ. Taki je bil obsojen na več  
let ječ. Veček Pavel pa je dobil obljub,  
kjeru nagrado in se od drugih ljudi  
veliko staror, ker jih je rešil nevarnih ta-  
tor. Kisek je sedaj lahko dobro svojo  
materjo, saj je imel dosti denarja.

# Pesem.

Mrak je legel na božno noče.

Na nebruo beli, kristalni odaji obliše krvavodei tve.

Na božnem pokcu leži v radujih vednih žigih na lad. voj.

Spigore, ko ogje čene vsi gledajo mrtvo ni žalostuo...

Šau?

Lavica ppari žuškha, da se ti rolcu post

nič klci pped božni devescu ni

Šauica, moti ni jče, jče ---

-----  
Angel smti plove skori v viciuo rcaje  
k raujeemu vojku ---

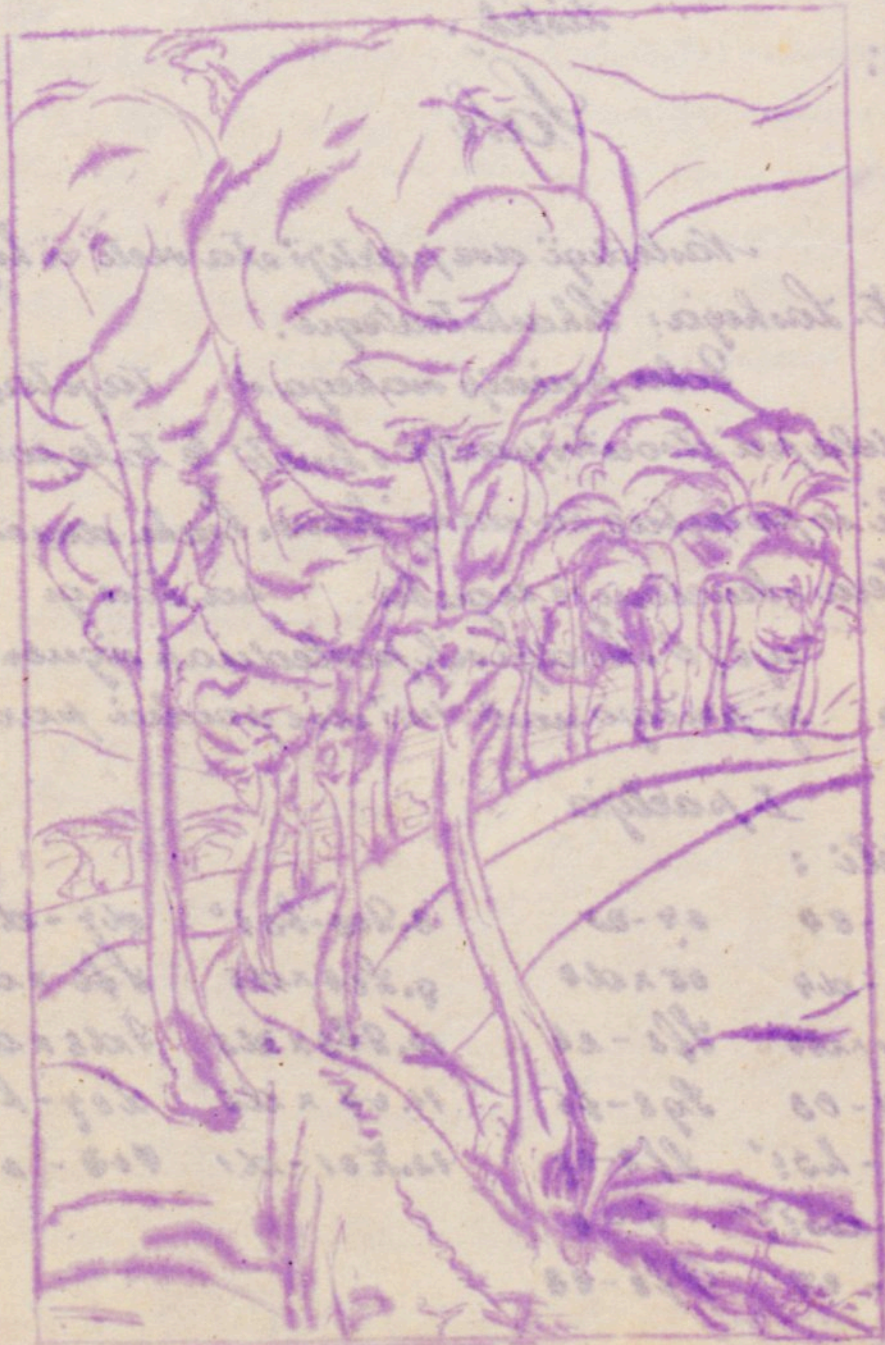
---  
maj, mama.

Oh, Lavica!

-----  
Božno poče je le eu nam barunost kristal,  
di opije po majevanju k nebu.

Ladiv.





lli:

Listek:

# Sah

Naslednji dve partiji sta vneti in krigi,  
& C. Loskeja: Schachstrategie.

Dobri princip nekakega. Tajita, v  
dela pri tvoritvi partije o kmeli le take, poter  
ki so potrebne za razvoj figure. Taka denar  
tera skunetou je izguba. pa, ki se gi  
v tuje. O ikodjivih posledicah izgube  
sa zij pricajo naslednji dve pricini prav

## I. partija

Peli:

1. e3 - e4	e4 - e5	8. Des - b3?°	d7 - d5°
2. d2 - d4	o5 x d3	9. Le4 x d5	f6 x d5
3. Dd1 x d4	f3 - e6	10. Dd3 x d5	f x d3 x d5
4. Dd4 - e3	Dg8 - f6	11. e4 x d5	Le7 - d4??
5. h2 - h3!	f5 - e7	12. Ke1 - d1	Qe3 - e1??
6.??° - e3??°	o - o		
7. Lh1 - e4	Pf8 - e8		

1.) Skupna templa, če se hoče beli razarovati pred  
 2. 6-94, to bo hoče stori o 2. 1-2, mi obenu  
 razne figure. 2.) To je naravnost gorostano.  
 Posledice druge nigebe templa ne bodo ništa.  
 3.) To pet polera v danu. Spada na 2. je ni,  
 ker res raje hojo, toda beli je v razvoju rostat  
 in ratone more napadati. 4.) To potero b. bil  
 moral beli po prej upostevati; elasti, ker od pre  
 čui tedujani eliminijo. Nli ruzni polom je po  
 tej veliki napaki belega neirogibem.

II. partija.

geli: P. Mor. l. čui: graf. Tonard.

- |                           |                       |                              |                       |
|---------------------------|-----------------------|------------------------------|-----------------------|
| 1. e2 - e4                | e7 e5                 | 9. Se1 - g5                  | b7 - b5 <sup>2</sup>  |
| 2. Sg1 - f3               | d7 - d6 <sup>1</sup>  | 10. Se3 x b5                 | eb x b5               |
| 3. d2 - d4 <sup>2</sup>   | Le8 - g7 <sup>3</sup> | 11. Le4 x b5 <sup>+</sup>    | Sb8 - d7              |
| 4. ad4 x e5               | Lg4 x f3              | 12. 0 - 0 - 0                | Las - as <sup>8</sup> |
| 5. d d1 x f3              | ab6 x e5              | 13. f d1 x d7 <sup>9</sup>   | f d8 x d7             |
| 6. d f1 - e4 <sup>4</sup> | Sg8 - b6              | 14. f h1 - d1                | De7 - e6              |
| 7. d f3 - b3              | das - e7 <sup>5</sup> | 15. Lbs x d7 <sup>10</sup>   | Sf6 x d7              |
| 8. Sd1 - e3               | e7 - e6 <sup>6</sup>  | 16. d. - b8 <sup>11</sup> !! | Ld7 x b8              |
|                           |                       | 17. f d1 - d8                | mat.                  |

1.) To hoče je Sb8 - eb. 2.) Steu je kniet e5 stiu.

gde napadati. Čini vojna nobene obrambe,  
 ki bi mu obreue na škodovala. Kato i,  
 gra čini L 94. 3.) Pa, uauuever je pogrešeu,  
 ker igri bi čini tempo. Kpaia nauuea mo-  
 ra ra meqpati za kajja. Tako je uareidit te,  
 kai dno proteti, kaj pa le euo, toroj imca  
 bel cel tempo dobicka. 4.) Peta duma po-  
 stopa mevarua. 5.) Ksilguro. Na 1008 - d 7  
 d 1. 1. di o 1 b 3 - b 7 kaupava, nua tem  
 ko gori sedaj raneujava dnu. 6.) Čini  
 mora ponovo igubiti tempo, da čini  
 kmeter b 7. 7.) Čini igra tako o prepricuje  
 da bo, m, p, d, i, l, b, 4 in tako profitiral v  
 reu tempo. Toda beli je o ravojeu toliko ni  
 prej, da je uje gova naslednja iliti po p-  
 mi upraviceua. 8.) To je edina obramba č.  
 ne 700. 9.) To iliti je vauue beli činuue rad-  
 uje oporo, ker nua je moqoie nastomestiti  
 to kedujauo o 7 h 1, čini pa tega ni uuoieu.  
 10.) Peli kuuca partijo o krasno iliti jo. Čini.  
 tes, aalog v raduji iliti ki:  
 Peli: K 1 2, 7 d 1 in 1, 1 2, 1 9 3 (5)  
 Čini: K 1 5, 7 a b in 5, 1 2, 7 d 6 in 4 (6)

Zeli na poteri matice, prvega o tretji poteri

1.  $\mathcal{F}f_2 - g_4 + \mathcal{F}g_5 \times g_4$       2.  $\mathcal{F}f_1 - f_5 + \mathcal{H}e_5 \times f_5$

3.  $\mathcal{F}d_1 - d_5$  mat.

Ste. 2. Zeli:  $\mathcal{H}e_1, \mathcal{F}f_1, \text{in } b_7, \mathcal{F}e_b, \mathcal{F}g_6. (5)$

Čui:  $\mathcal{H}h_8, \mathcal{F}e_1 \text{ in } g_2, \mathcal{F}g_8 \text{ in } f_6, \mathcal{F}e_3$

Zeli na poteri matice, prvega o tretji poteri.

1.  $\mathcal{F}f_1 - h_1 + \mathcal{F}g_2 - h_3$       2.  $\mathcal{F}b_4 - b_7 + \mathcal{F}h_2$

3.  $g_4 - g_6$  mat.

Le 1), ....  $\mathcal{F}g_8 - h_6$ , sledi mat potom v.

$\mathcal{F}b_7 - b_8$ .

Ste. 3. Zeli:  $\mathcal{H}d_6, \mathcal{D}f_3, \mathcal{F}e_3 (3)$

Čui:  $\mathcal{H}d_4 (1)$

Zeli na poteri matice, prvega

o drugo. 1.  $\mathcal{D}f_3 - h_3$        $\mathcal{H}d_4 - e_4$       2.  $\mathcal{F}e_3 - e_4$

Prvi sterilki. Loxje "je pametna  
tama, ki ostala ualoga, ki jo rade se  
eubrat ja bjevo:

Ste. 4. Zeli:  $\mathcal{H}b_4, \mathcal{D}b_3, \mathcal{F}h_5, \mathcal{L}e_1,$

$e_1, \mathcal{F}f_5$

Čui:  $\mathcal{H}e_6, \mathcal{F}d_5, \mathcal{F}e_7, f_6$ .

Zeli na poteri matice, prvega o drugo  
poteri

# Sahovski uloge.

I. Zeli: K b 3, D e 6, T a 3, L e z i n b 7, P e 5

Kui: K b 4, P b 2, P b 6 i n e 7

VI. Zeli: K a 4, L e 4, L e 6 i n e 6

Kui: K a 8, P 4 i, P a 2.

Te dve ualogi je sestavil nemški sahovski mojster  
Hassner, a prvi maticev belina poteri čimago  
s dveh, a drugi par treh poterah.

VII. Zeli: T K 9 8, P e 8 i n e 8

Kui: K a 7, L e 6, P e 7 i n e 7

Zelije uva poteri, kdo dobi?

VIII. Zeli: K b 8, P b 1, P a 7

Kui: K a 6, D e 3

u je uva s teri, kdo dobi?

1. Na poriciji 2, bi je eva urineta najboj hudo nuni inih  
in ne ojetnih kazjih splom. more nastati a uvoj.  
sterobis proksi, je nastala protikomar reke par.  
tije med jug. sol. sah. Kosticeu (Zeli) in preue.  
mojstrom Jofsejeu. Dasi je Kostie s preue.  
ci niva venca inui uredno ugodno po.  
ricija.

2.) Na poricija je nastala druceu. se parije Mr.  
slikar: Demovšek. Intersautno.



Keskuica veduistoa.

See on uporevilti selike noie peituse,  
et, rapirografiama drupiteviko  
"Luge", seveda olega pomaaj kuuja eera  
nismo mogli dohti kritik o prvi stevil-  
ki. Lato priekkejeuo re tedje devilke  
kritik o oseh closedej oja ojeuik pui per-  
kih.

Milena: - Vas opis o precei ka seveje  
naku.

Margari: - Vaie se poleenove biogrefi,  
je ne morena oprojti. Misluin,  
da hi lohke bolje uspravili.

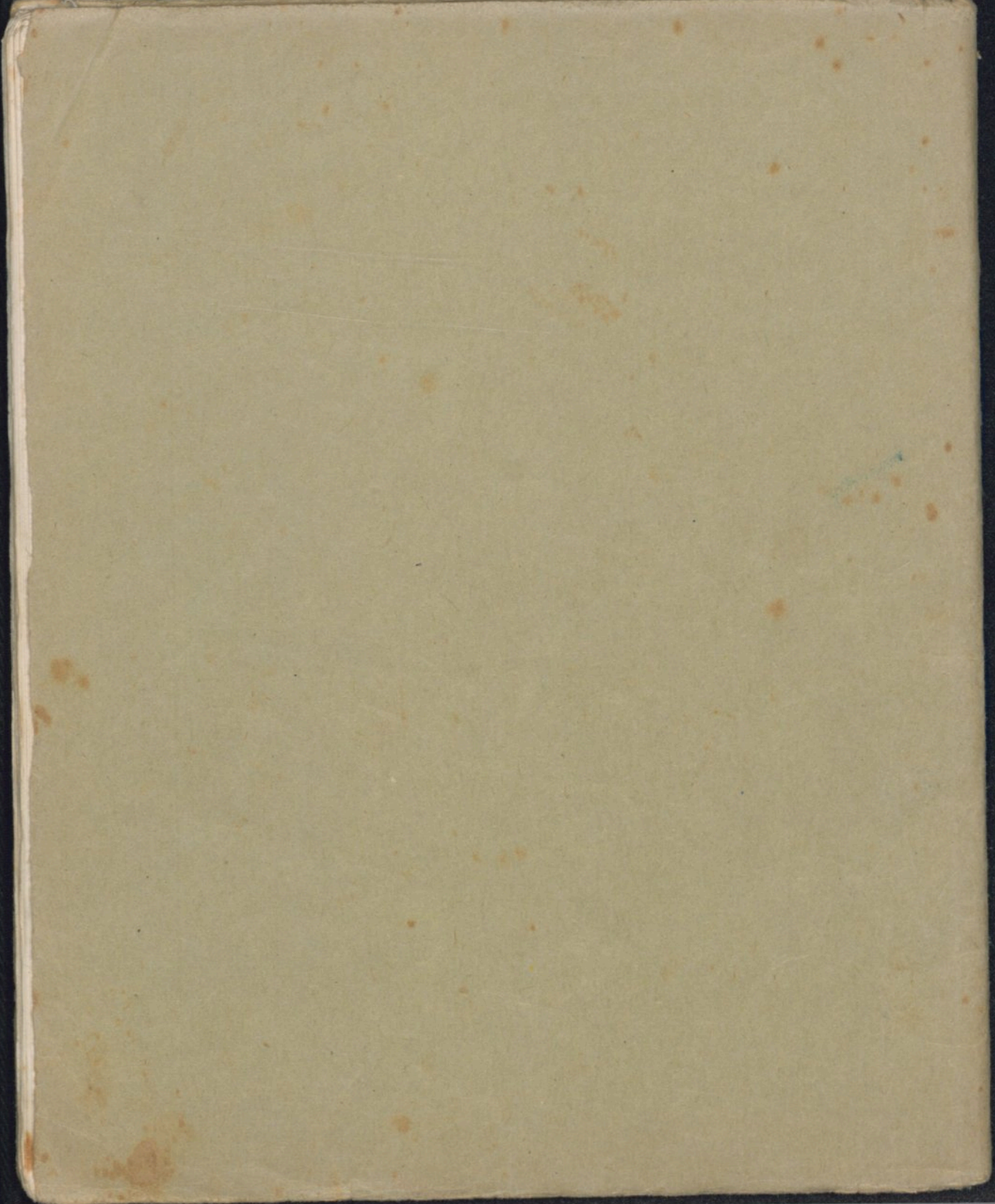
Maria: - Vaie se net onu reuvgli. si eist.




# Večina.

	Stran
Nidii: Hoje svetlože	1
Uca rinhengja	2
Daujiau Damjauori: Pesem v pismu	
Laua: Hoje riuca	
Pikni: Pesem vektor	
Mu.iri: Lome	
Promethaus:	
Akademski klub, Jurislar Jamuste	37
Lidii: Dr. Laboda	17
France: F. med. & rignau	43
Loui: 1915	44
-a- lude	
Fedo Delak Les. Fogler stavéno	2
Zupar: & devojce	63
Marjanko: Tator	65
L.iii: Pesem	70
Listek.	
Kli: in. 1. (Kadaživauje)	72
Listnica urodna. i. va	76
Večina	79





IT8.7/2-1993  
2007:04

 **Colortrac** [www.colortrac.com](http://www.colortrac.com)

Printed on Kodak Professional Paper  
Charge: R070405